

רפת נחל עוז

גידי סבג, חבר קיבוץ נחל עוז, קיבוץ מפונה, שטח צבאי סגור, נושק לגדר הגבול. גידי, רפתן וותיק עוד משנות ה-80, בקדנציה הנוכחית מנהל את הרפת 5 שנים מכסה של 5.2 מיליון ליטר, 400 חולבות בשאיפה לגדילה, מכון פרלל 32 של חברת אפימילק, מותאם לחליבה רובוטית. גידי אומר לנו "זו התוכנית, לעבור לחליבה רובוטית, יש לאפימילק מוצר מדף מצוין ואנחנו על זה". מרכז מזון עצמאי, חלב לתנובה •

ה-7 באוקטובר שלך?

"בעצם אני בממ"ד עם המשפחה שלי, אשתי ושני ילדים קטנים, למזלי פסחו עלי המחבלים, נכנסו לשני בתים סמוכים, כמובן עשרות מחבלים בתוך המשק. בסביבות 1400 כבר הגיעו חיילים לקיבוץ והחלו לטהר את המשק. התחילו לדבר על פינוי, הייתי משוכנע שהרפתנים נשארים, אך הבהירו לי שלא והעדיפות לשמור על חיי אדם. פינו אותנו עם האמרים, משפחה משפחה בסביבות אחת בלילה. כשאני בדרך החוצה, אני מביט לרפת ורואה את כל השמים אדומים משריפה ומבין שהמצב לא טוב. ברפת היתה הפסקת חשמל, נשארו 32 פרות כלואות, 2 עובדים אחד ניצל ואחד נחטף ונרצח. בנחל עוז נהרגו 15 חברים, ילדים, קשישים, נחטפו 8 אבל כמה שזה מוזר לומר, למזלנו זה כעין וכאפס מה שיכול היה להיות כאן. בשישי בלילה ישנו בקיבוץ 11 חיילים, מסתערים של משמר הגבול והם למעשה הצילו אותנו מטבח גדול. אנחנו בשלב ראשון פונונו למשמר הנגב ולאחר מכן כ-80 אחוז מהקיבוץ עבר למשמר העמק והשאר לקיבוץ הכרמים".

"כולנו בשנת
נדודים, בינתיים
לא קורה יותר מדי,
בסוף אנחנו צריכים
להרגיש בטוחים"

וכיום?

"בעיקרון הקיבוץ עדיין מפונה לפי הגדרות הצבא, לפחות עד יולי 2025. למעשה התפזרנו לגמרי במספר מוקדים. הקיבוץ לא מתנהל כקהילה, זה מאוד מקשה על החיבור בקהילה שלנו. משתדלים להיפגש אבל זה לא ממש זה. אם תשאל אותי על חזרה, אני לא יודע, נכון לעכשיו, רבים מתושבי נחל עוז אומרים כי זה תלוי במצב ובהרגשת הביטחון שלנו. כולנו בשנת נדודים, בינתיים לא קורה יותר מדי, בסוף אנחנו צריכים להרגיש בטוחים".

איך זה השפיע ?

"אין ספק שזה קשה מאוד, אני פחות אהבתי את התקופה שלנו ביחד כקהילה במשמר העמק, היה קשוח, רציני קצת להתנתק, אבל רק באוגוסט 24 עברתי עם המשפחה למושב יד נתן. ה-7 לאוקטובר פגע בילדים שזה הכי קשה לנו, הם ללא ספק שרוטים ובטראומה, הם מטופלים".

הרפת השתקמה, האנשים פחות. גידי סבג

היה דיבור לוותר על הרפת?

"כן, היה כזה דיבור, אמרו לי 'עזוב, בוא נוותר על הרפת' כך אמרו לי גם בקיבוץ ואני חייב לומר שליאור שמחה ועוד אנשים לא וויתרו אמרו לי להילחם על הרפת ואני בדיעבד שמח על כך מאוד. אך זה לא היה מובן מאליו. היתה תקופה נוראית, כל יום קבלנו הודעת איוב על נרצחים וחטופים. בגדול הרפת השתקמה, האנשים פחות. זה המקום להודות לתנובה על העזרה שלה לאורך כל הדרך. כעת השאלה היא מה קורה עם הקהילה, גם אם יחזרו, אני מעריך שיחזרו כ-75 אחוז ואז יחל המבחן הגדול שלנו כקהילה".

שנה אחרי?

"לא האמנתי שזה ייקח כל כך הרבה זמן, אין ספק שמשוהו צריך להשתנות כאן במדינה. וככול שעובר הזמן, השינוי שרצית וחשבת שצריך לקרות, מתרחק. הזיכרון כנראה קצר ולצערי חזרנו לאותו מקום לפני ה-7 באוקטובר וזה חבל. אותי זה מאוד מתסכל ומצער".

והרפת?

"למעשה לא חלבנו את הפרות 9 ימים, היינו צריכים לשחזר את הכל, 25 פרות מתו מנזק ישיר ולאחר מכן עוד 75 פרות, כשליש מהעדר. למעשה יום ראשון אף אחד לא היה כאן, ביום שני נחת ברפת שלנו דודי לניאדו מרפת קליה, איש יקר. פתח את כל הסככות של הפרות, עגלות, נשארו איזה 10 חבילות אספסת ובעצם ככה הגענו לחליבות הראשונות. התחלנו פעם ביום, כמובן ששפכנו את החלב שבועיים שלושה לאחר מכן בגלל הדלקות ושטפי דם. בעצם חזרנו לשווק חלב בחודש הראשון של נובמבר ולמעשה נשארו עם עדר קטן במאה ראש. חשוב להדגיש כי הרפת החזיקה מעמד בזכות המתנדבים שהגיעו בעקבות פעולת התאחדות יצרני החלב. לאט לאט חזר הצוות והתאילנדים. נכון לעכשיו הרפת למעשה חזרה לתפקוד מלא באזור יוני יולי. כיום הצוות מצוין, יציב והיתה כאן מלאכת שיקום רצינית אבל בגדול אנחנו מביטים קדימה".

משמילי רק חלם ישראל!